

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci

P.KŘÍŽOVÁ: DÍTĚ, NEMOC, NEMOCNICE

Práce obsahuje 77 stran, z toho teoretickou část tvoří 50 stran a část praktickou tvoří 17 stran. Seznam literatury obsahuje 24 titulů, které jsou uvedeny formálně správně.

Autorka se v práci zabývá problematikou pobytu dětí v nemocnici a celému procesu hospitalizace. Věnuje se především naplňování potřeb dítěte a specifík jejich naplňování právě při pobytu dítěte v nemocnici. Svě poznatky a zkušenosti zpracovává do praktické příručky pro rodiče hospitalizovaných dětí.

Autorka nejprve nastiňuje problematiku potřeb, popisuje jejich klasifikaci podle A. Maslowa a A. Pessa. Dále popisuje vliv nemoci a pobytu v nemocnici ve vztahu k rodině a širšímu okruhu známých.

Další částí je práce je popis a vysvětlení procesu hospitalizace a specifík každé části. Tato část tvoří logický podklad pro tvorbu příručky. Kromě charakteristiky jednotlivých etap popisuje možná úskalí pro děti i pro rodiče. Důležitým tématem je i zacházení s bolestí.

V další kapitole se autorka věnuje právům dětí nezapomíná ani na služby pro hospitalizované děti.

Téma autorka pojala komplexně a zároveň přehledně, z práce je znát, že se autorka v tématu velmi dobře orientuje, a dokáže informace používat vhodně a kriticky. Dokládá to i kritickým hodnocením tématu hospitalizace a také si všímá výjimek, tj. všímá si i situací, které neodpovídají poučkám a musí se zde postupovat individuálně.

V praktické části je představena příručka, u které je znát, že na ni bylo uděláno hodně práce. Je tvořena srozumitelnou formou otázek a odpovědí a dotýká se všech podstatných oblastí hospitalizace včetně kontaktů na užitečné služby. Z praktické části však není jasné, jestli a jak je příručka ověřena samotnými rodiči a jak je toriově naplánováno.

Práce prokazuje schopnost autorky pracovat s informacemi a prakticky je uplatňovat, zároveň má příručka významný praktický přínos. Z těchto důvodů doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení A – výborně.

Otázky k obhajobě:

Jak přistupovat k dítěti, abychom respektovali jeho zvláštní situaci a zároveň mu nedávali najevo, že je „něco extra“?

Jak nelitovat dítě a zároveň zůstat citlivý k jeho potížím?

Jak bylo znění příručky ověřováno?

Jakou plánujete další postup při přípravě příručky?

V Plzni 22.8.2008

Mgr. Vojtěch Sivek